

1 DECEMBRIE – ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Ziua de 1 decembrie a însemnat tot mai mult pentru România Mare de după 1918. Anul 1918 reprezentând, în istoria poporului român, anul biruinței idealului național, anul încununării victorioase a lungului șir de lupte și sacrificii umane și materiale pentru făurirea statului național unitar român.

Datorită mării încărcături istorice, Ziua de 1 Decembrie a fost proclamată ca Ziua Națională a României prin Legea nr. 10 din 31 iulie 1990. De atunci, în fiecare an, românii de pretutindeni scot în evidență însemnătatea acestui act istoric.

Continuare în pagina 3

Florina Carvac

DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Fondat 1935. Seria nouă. ISSN 1454 - 198X

ANUL 26, NR. 676, DECEMBRIE 2023

Editorial Umanism și spiritualitate

Fiecare lună a anului își are propria frumusețe, dar decembrie vine întotdeauna cu o încărcătură de farmec aparte. Zilele acestei luni aduc în ființa noastră sentimente și stări de meditație, de închinare și recunoștință.

Prima zi a lui decembrie, când sărbătorim Ziua Națională a României, m-a dus cu gândul la moșii și strămoșii noștri, supuși unor grele și necrutătoare încercări ale vieții. Puterea de a înfrunța evenimente ostile, rezistența lor de-a lungul timpului, sacrificiile făcute... constituie adevărate capodopere de voință luptătoare și de trăire patetică a unei sorți. Răbdători, trecând cu fruntea sus printre lungile șiruri de adversități și injustiții ale istoriei, și-au continuat viața, în speranța că ziua de mâine va fi cu mult mai bună, dacă nu pentru ei, măcar pentru urmașii lor.

Un duh de noblete umană mângâie această lume dispărută, noblete lăsată moștenire și pe care o regăsim plutind protectoare, deasupra noastră, ca fiori ai duratei și ai înălțării.

Sentimentul umanist al înaintașilor este o caracteristică venind din existența noastră ca popor născut aici, la porțile răsăritene ale Europei. Merită amintite câteva adevăruri incontestabile: toată literatura noastră populară vorbește despre încrederea în om și în omenie; noi, românii, am rămas fără întrerupere în latinătate, în ciuda multor constrângeri conjuncturale; nu am fost străini de nicio idee care a definit și particularizat spiritul european (Renașterea, curentele literare...). Toate aceste fapte au cimentat umanitatea noastră autohtonă.

Este un privilegiu pentru mine să mă simt descendentă acestor oameni, să preiau mesajul lor și să-l duc mai departe cu propriile mele mijloace...

Tot în această lună, amintiri tulburătoare și magice ne răscolesc sufletul. Prin obiceiurile strămoșești, prilejite de sărbătoarea Nașterii Domnului și a Anului Nou, ne întoarcem cu dor în vremea copilăriei, când, „departe de lumea dezlănțuită”, trăiam la cote înalte aceste cutume. Li vedem cu ochii amintirii pe cei care ne-au dat viață și ne-au călăuzit pe drumul devenirii noastre, ne vedem lângă frați sau lângă copii ai vecinilor, alături de care ne întreceam pe gheață, la săniuș, la înălțarea oamenilor de zăpadă.

Serile erau și ele pline de magie. După o zi de zburcuc plăcut, adormeam sub vraja glasului mamei, care nu epuiza niciodată nestematele din tolba cu povești.

Întorcându-ne la realitatea timpului prezent, nu putem să nu observăm, cu durere, multiplele probleme deschise cu care se confruntă lumea contemporană, probleme care așteaptă soluții politice, sociale, economice... Niciodată strigătul de pace nu s-a auzit mai tare ca acum! Toate aceste probleme necesită spiritualitate. Nevoia de spiritualitate a devenit tot atât de necesară ca și nevoia de pâine!

Să sperăm că anul care vine va aduce rezolvarea problemelor cu care se confruntă fiecare individ, etnie, țară, probleme care ne-au îngândurat și înfricoșat în 2023!

LA MULȚI ANI, dragi români, oriunde vă aflați ierarhic, sau ca spațiu geografic!

Domnița NEAGA
Uniunea Scriitorilor din România

La mulți ani!

Cu ocazia sărbătorilor de iarnă,
vă adresez cele mai calde urări de bine,
sănătate, pace în suflet, bucurii,
bunătate și prosperitate!
Crăciun fericit și un
An Nou plin de bucurii!

Primar
ec. Cîrciumaru Gheorghe Valerică

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

• MULȚUMIM...

...pentru că, și în anul 2023, ați fost alături de EUROPE DIRECT Teleorman!

Vineri, 15 decembrie, ED Teleorman a mulțumit tuturor celor care s-au remarcat prin sprijinul acordat echipei de

proiect în organizarea activităților cu tematică europeană sau prin promovarea și mediatizarea priorităților Uniunii Europene sau a evenimentelor ED Teleorman în 2023.

La „Gala voluntarilor, a punctelor de informare europeană și a partenerilor ED Teleorman – 2023”, organizată la sediul ED Teleorman, au fost prezenți peste 100 de participanți, dintre care: voluntari, elevi, studenți, cadre didactice, bibliotecari, reprezentanți ai mass-media din regiune, directori ai unor instituții școlare partenere din Roșiori de Vede și Alexandria, manageri de instituții publice județene, reprezentanți ai Consiliului Local și ai Primăriei Municipiului Roșiori de Vede, alături de **primarul municipiului - ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru**, colaboratori ai Direcției pentru Cultură, Educație, Creație și Sport Roșiori de Vede, gazda centrului de informare EUROPE DIRECT Teleorman.

Gala a debutat cu un cuvânt de deschidere al managerului ED Teleorman, **Marinela RUȘANU**, urmat de mesajul primarului Municipiului Roșiori de Vede, **ec. Valerică Gheorghe CÎRCIUMARU**, unul dintre cei mai mari susținători ai proiectului.

Aurelia Bărbuț, Marinela Rușanu
Foto: Tedy Stîngă

Continuare în pagina 8

Trăirea creștină

Nașterea Domnului, începutul unui altfel de pelerinaj (I)

„Doamne, Dumnezeu meu... precum din înălțime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te și acum spre smerenia mea. Și, precum ai binevoit a te culca în peșteră și în ieslea necuvântătoarelor, așa binevoiește a intra în ieslea necuvântătorului meu suflet și în întinatul meu trup.”

Creștini și fii ai lui Dumnezeu cel Preaînalt fiind, avem conștiința că, fiecare zi a vieții noastre, este dovada purtării de grijă a lui Dumnezeu față noi. Însă nicidecum mai mult ca în această sfântă zi nu simțim atât de prezentă dragostea lui Dumnezeu. Este ziua, rânduită de Dumnezeu din vecie, când preaiubitul Său Fiu coboară pe pământ „să Se nască și să crească, să ne mântuiască”! Este ziua sfântă pe care am așteptat-o cu mult dor și nerăbdare pentru a-L primi pe Dumnezeiescul Prunc și în ieslea sufletului nostru!

Este ziua în care S-a născut Mântuitorul lumii! Este ziua în care primim cea mai mare veste din toate timpurile ce a izbucnit în noaptea lumii, aducând cu ea bucurie și pace, iubire și iertare! Firea întreagă se luminează, îngerii înalță cântări, păstorii se închină, magii aduc daruri, iar noi ne bucurăm. Și tocmai la această bucurie trebuie să luăm aminte.

Constatăm, cu întristare, că în ultima vreme s-a înfiripat o „bucurie” străină de duhul sărbătorii, care a înveșmântat, cu viclean meșteșug, Crăciunul. Având impresia că sărbătorim Nașterea Mântuitorului Hristos, alergăm după cumpărături, pregătim daruri, facem planuri de excursii și de petreceri, împodobim casele și întindem mese îmbelșugate, dar tocmai esențialul îl neglijăm în toată această alergătură. Asemenea Martei, ne silim și ne îngrijim de multe și pierdem „partea cea bună”, aceea care nu se va lua de la noi, pentru că este dată de Dumnezeu.

Mare folos sufletesc vom dobândi dacă nu vom uita ce însemnătate are pentru noi Nașterea Fiului lui Dumnezeu. Este împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu făcută primilor oameni și chezașia mântuirii noastre. Omenirea, în starea de păcat în care se afla din cauza neascultării strămoșilor noștri Adam și Eva, a așteptat mii de ani venirea unui Răscumpărător care îi va da putința de a intra din nou în dragostea Tatălui Ceresc. Sfântul Atanasie cel Mare ne învață în această privință astfel: „Căci El S-a întrupat ca noi să fim îndumnezeiți; El S-a arătat pe sine trup, ca noi să primim cunoștința Tatălui; El a răbdat ocară noastră de la oameni, ca noi să moștenim nestrucăciunea. Căci El n-a fost vătămat întru nimic, fiind nepătimitor și nestrucăcios și Cuvântul Înșuși și Dumnezeu. Iar pe oamenii ce pătimeau, pentru care a și răbdat acestea, i-a atras și îi ridică întru nepătimitirea Sa”.

Nașterea Mântuitorului Hristos a fost vestită de proorocii de demult, a fost descrisă de sfinții evangheliști și mărturisită cu credință tare de către sfinții Apostoli. Astfel, în cărțile Sfinței Scripturi citim că profetul Miheia a prezis locul Nașterii în Betleem, profetul Daniel vestește timpul venirii Sale în trup, iar de la profetul Isaia aflăm despre Nașterea Sa dintr-o fecioară, precum și despre jertfa Sa izbăvitoare. Sfânta Scriptură ne arată că întruparea s-a făcut „pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire”: „Întru aceasta s-a arătat dragostea lui Dumnezeu către noi, că pe Fiul Său cel Unul Născut L-a trimis Dumnezeu în lume, ca prin El viață să avem”; „Fiul omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut”; „Căci n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască, prin El, lumea”.

Să primim în inimi adevărul că Nașterea lui Hristos este fundamentul, este începutul mântuirii noastre și, fără de ea, n-am fi dobândit mântuire. Să simțim profund ce înseamnă faptul că Dumnezeu Cel necuprins devine ca unul dintre noi, Se naște pe pământ ca să mântuiască neamul omenesc. Având înăuntrul nostru acest simțământ nu putem cădea în superficialitatea de a trata Sfânta Întrupare ca pe o poveste sentimentală despre Pruncul din iesle, micuțul dulce Iisus și nu ne putem complăce într-o bucurie efemeră, materialistă sau gastronomică. Bucuria aceasta efervescentă a „spiritului sărbătorilor de iarnă” se cuvine să fie expresia exterioară a bucuriei adevărate, mântuitoare și autentice, că „azi ni S-a născut Mântuitor”. Nașterea Domnului este taina mântuirii noastre! De aceea, atitudinea potrivită a unui adevărat creștin în fața măreției Tainei este cea de smerenie. Nașterea Domnului este Darul pe care Părintele Ceresc ni-l face nouă, oamenilor, însă

acest Dar este înveșmântat în cea mai deplină smerenie. Sfântul Apostol Pavel ne învață, grăind: „Care, Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit o știrbire a fi El întocmai cu Dumnezeu, ci S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om, S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-se până la moarte și încă moarte pe cruce.” Darul Sfintei Întrupări cere de la noi smerenie și recunoștință. Presupunem o interiorizare, o călătorie a noastră spre noi înșine, un pelerinaj către inima noastră, în care nădăjduim să ne întâlnim cu Dumnezeiescul Prunc.

Ne aflăm astăzi înaintea sfințelor altare precum odinioară înțelepții magi înaintea peșterii din Betleem. Și precum aceia au adus „daruri găsite, lui Hristos menite” și noi îi aducem, în dar, inimile noastre curățite prin lacrimile pocăinței și înmiresmate cu virtuțile faptelor bune. Și precum cei trei magi au plecat în călătorie din Răsărit spre a afla Dumnezeiescul Prunc și noi ne aflăm într-o permanentă călătorie, într-un sfânt pelerinaj spre a ne întâlni cu Dumnezeu. Înțelegem că pelerinajul este o călătorie cu scop sfânt în care suntem mânăți de un dor misterios, tainic. Însăși Nașterea Domnului este un sfânt pelerinaj în care Dumnezeu îl caută pe om. L-a căutat încă dintru început căci, după ce a săvârșit păcatul, îl strigă pe Adam „Adame unde ești?”; apoi, îl caută pogorându-Se ca Om pe pământ. Dumnezeu caută omul cu neobosită răbdare și dragoste părintească până și în refuz: „Întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit”, ne mărturisește Scriptura. Marea mirare este că, indiferent cât de puțin credem noi în Dumnezeu, Dumnezeu crede în noi. Nu există moment în care iubirea lui Dumnezeu să nu-l înconjoare pe om. Această iubire îl face pe Dumnezeu să iasă dintru Sine, până la a Se întrupa, a suferi și a muri pentru a-l mântui pe om. În fața unui refuz, iubirea Sa fără de seamă nu se dă înapoi, ci așteaptă, pregătită să locuiască în noi imediat cum este împărțită, cum i se deschide o ușă a sufletului nostru: „Iată, stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine.”

La Sfânta Sa Naștere, Hristos Înșuși este un pelerin. El nu Se naște în Nazaret unde locuia Fecioara Maria, ci călătorește în Betleem pentru a Se naște, și chiar după Naștere este nevoit să fugă în Egipt, pentru a scăpa de mânia lui Irod. Mai târziu, în timpul activității Sale pământești, ca păstor și mântuitor de suflete, El mergea din cetate în cetate ca să adune

„oile cele risipite”, după cum ne învață Sfânta Scriptură zicând: „Și a străbătut Iisus toată Galileea, învățând în sinagogile lor și propovăduind Evanghelia împărăției și tămăduind toată boala și toată neputința în popor.” De altfel, întreaga iconomie a mântuirii ni se prezintă ca un sfânt pelerinaj în care Dumnezeu îl caută pe om, iar omul îl caută pe Dumnezeu.

Întruparea Fiului lui Dumnezeu reprezintă și începutul pelerinajului omului către Dumnezeu. Magii, despre care amintește Sfânta Evanghelie, erau stăpâni peste popoare, oameni înțelepți cărora nu le lipsea nimic din ceea ce, generic, numim „fericire”. Într-o zi, ei părăsesc țara lor, familia și bogăția și pleacă, mânăți de o frământare, de un dor sacru, pe urma stelei, într-o călătorie plină de pericole și incertitudini, dar având un țel sfânt. Nu știau cum vor călători, însă știau ceea ce vor găsi. Frumos surprinde poetul Vasile Voiculescu întocmai frământarea și căutarea lor înfrigorată când spune:

„Pe urma stelei infinite ce-a izvorât din infinit / Trei magi, sătui de contemplare, încălecară și-au pornit... Infrigurați, nu se opriră nici chiar când steaua-i părăsi: Și nu știau unde-au sa'ajungă, știau atât, ce vor găsi!”

Magii aveau totul pentru a se considera și a fi considerați persoane fericite. Fericirea le lipsea totuși. Aveau totul și le lipsea Totul. Nu-L aveau pe Adevăratul Dumnezeu, pe Hristos. Dar căutându-L „chiar și când steaua-i părăsi”, adică în ciuda tuturor greutăților, ei îl găsesc. Aflarea Pruncului nu ține de înțelepciunea magilor, ci de minunea stelei care i-a povățuit întru „lumina cunoștinței”.

LA MULȚI ANI!

Al vostru către Domnul, pururea rugător spre tot binele

† GALACTION
EPISCOPUL ALEXANDRIEI
ȘI TELEORMANULUI

„Verba volant, scripta manent”

Journal de scriitor

1.11.2023 „Nu primiți ceea ce vrăjmașul vă însuflă împotriva celui ce se poartă nedrept cu voi. Nu este gând să se nască și să nu aibă urmare. Având gânduri bune, veți putea vedea în tot omul pe care-l veți întâlni o faptură prețioasă. În schimb, cu gânduri negative, față voastră, energiile voastre sufletești, vă vor strica legăturile și vor schimba mediul ce vă înconjoară” (Mănăstirea Suruceni).

2.11.2023 – Când cineva îți spune că ai o vibrație joasă, iar universul îți arată contrariul: „Sunt fericită că te știu și că ești prietena mea. Pentru tine – un suflet poezie sau o poezie cu suflet! Când am nevoie să mă identific cu un gând – senzație de armonie, blândețe, alinare, mă gândesc la tine și mângâierea interioară apare deodată. Cu drag îți dăruiesc această carte, pentru secunda de conștientizare și prezentă, hrana cea mai bună a vieții” (Gabi). Da...

3.11.2023 – Zămbreasca. Plouă. Plouă peste casele fazanilor, peste casele coțofenilor, peste casa grăului, peste iarba și florile grădinii, și ploaia e bucurie pentru tine și pentru cei care trăiesc doar din rodul pământului, și te bucură bucuria lor, și ei văd ploaia aceasta ca pe o mană cerească...

8.11.2023 – Contabila și-a tăiat părul, și-a întins rujul perfect, și-a netezit rochia și a înfipit unghia în bugetul local, furioasă./ Toată înfrunzirea aceasta i-a intrat în piele prin geamul mat al ferestrei./ Neurostenia de primăvară îi da bătaie de cap... Departe de echilibrul balanței, departe de orice vis devenit realitate... Ziua în care s-a privit, a fost ziua în care nu s-a văzut, nu s-a descoperit. Nu a existat în biroul acela 2/2, închis ermetic, fără posibilitatea evadării în mijlocul naturii, în mijlocul unui eveniment cultural sau, mai nou, în mijlocul unui mall, fără fluturași de salariu, fără dispoziții, fără ordonanțare, fără bun de consum, fără ea. Doar cu ea... ea însăși.

9.11.2023 – Strada Rahovei îmbracă haina sărbătorilor.

13.11.2023 – „Mi-e dor de oameni delicați și buni. De oameni deștepți și generoși. De educație și tradiție. Mi-e dor de bun-simț și bunăvoință. Orice as face, nu pot înțelege timpul în care trăiesc. Și tot încerc, și văd în jurul meu oameni depresivi care și ei încearcă să înțeleagă sau să accepte. Ni se spune tot timpul că trebuie să ne adaptăm. La ce? Cum să mă pot adapta la o lume urâtă și bolnavă? Pentru că ochii mei așa o văd, ca pe o lume pur și simplu bolnavă. Nu, nu vreau să fiu bolnavă, nu, nu am cum să mă adaptez și nu vreau deloc să mă adaptez. Ar însemna să mă alinez la un sistem sau la o existență sau la o realitate care pentru mine e stricată și nu are decât un singur drum, spre căderea totală. Nu. Mai bine rămân pe dinafară, mai bine zbor din când în când și mă topesc în cer, mai bine scriu de neună cuvinte după cuvinte decât să trăiesc în și cu lumea pe care o văd” (Oana Pellea, Jurnal, Ed. Humanitas).

15.11.2023 - Postul Crăciunului este primul post din anul bisericesc și ultimul din anul civil. Anul acesta, Postul Crăciunului începe miercuri, 15 noiembrie 2023.

Din rânduielile bisericești aflăm că se lasă sec în seara zilei de 14 noiembrie, însă, când această dată cade miercurea sau vinerea, se lasă sec cu o zi mai înainte, potrivit crestinortodox.ro. Acest post se încheie pe 24 decembrie. Prin durata lui de 40 de zile, ne amintim de postul lui Moise de pe Muntele Sinai, când acesta aștepta să primească cuvintele lui Dumnezeu scrise pe lespezile de piatră ale Tablelor Legii. Astfel, creștinii postind 40 de zile, se învrednicesc să primească pe Cuvântul lui Dumnezeu întrupat și născut din Fecioara Maria.

17.11.2023 – 4 ani de la primul caz de Covid 19. Epidemia provocată de coronavirusul SARS-Cov-2 a îmbolnăvit peste 641 de milioane de oameni (stirileprotv).

20.11.2023 – „La Muzeul Național Roman din Roma (Termele lui Dioclețian), în prezența domnului Sergiu Nistor, Consilier Prezidențial, a doamnei Raluca Turcan, ministru al culturii și a Excelenței Sale doamna Gabriela Dancău, ambasador al României în Italia, precum și a unor înalte oficialități italiene, are loc deschiderea expoziției „Dacia. L'ultima frontiera della romanità”. În expoziție este prezent și un obiect din colecțiile Muzeului de Istorie „Petre Voivozeanu” Roșiori de Vede” (DCECS)

21.11.2023 – „Intrarea Maicii Domnului în Templu (sau Vovidenia) este cea mai mare sărbătoare din Postul Crăciunului, prăznuită pe 21 Noiembrie 2023, o sărbătoare a Luminii și a bucuriei” (Nicoleta Milea).

22.11.2023 – Dimineață cu ploaie, cu platani și copaci răscoliți de galben, cu o nuntă de păsări negre (ciori), cu oameni grăbiți și apatici.

23.11.2023 – „Nu sta mult cu un prieten trist. Când te duci într-o grădină te uiți, cumva, la buruieni? Petreceți mai mult timp printre trandafiri și iasomie” (Jelaluddin Rumi).

27.11.2023 – „Bunicii noștri ne-au crescut altfel. Mai în sărăcie, dar mai aproape de Dumnezeu... Da, mâncau cu mâna, dar erau mai fericiți. Acum avem câte zece tacâmuri, dar nu știm ce mâncăm. Românul trebuie să se adune din risipirea lui! România seamănă cu un stup bezmetic. Am pornit pe un drum greșit și nici măcar acum nu ne dăm seama unde ne aflăm. Nu mai avem noroc de comandanți care să ne adune, care să ne înțeleagă și care să știe să ne mobilizeze. Aici este marele necaz” (Dorel Vișan).

28.11.2023 – „Marți, 28 noiembrie 2023, a avut loc, în Sala de Conferințe a Direcției pentru Cultură, Educație, Creație și Sport lansarea volumului „Fotografii la periscop. Secvențe de istorie literară”, ediția a doua, revăzută și adăugită, autor dl. Stan V. Cristea, poet, publicist, istoric și critic literar, membru al Uniunii Scriitorilor din România, Filiala București – Critică, Eseistică și Istorie literară” (DCECS).

30.12.2023 – Sfântul Apostol Andrei, cel Întâi Chemat, Ocrotitorul României.

Florina CARVACI
Uniunea Scriitorilor din România

Citatul lunii

„De ce gestul de a da bani pentru Biserică îi supără pe oameni? Pentru că atingea chiar în punctul în care ne temem de supraviețuirea noastră. Bani și bunurile pun un diagnostic spiritual pentru adevăratele noastre iubiri și pentru valorile la care ținem cel mai mult.”

(Credința de zi cu zi, de Preot Barnabas Powel)

Rubrică îngrijită de Adriana Miu

DRUM
PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Redactor Șef: Monica Tuinete

Tehnoredactare: Vladimir Mutu

Colectivul de redacție:

Domnița Neaga, Cristian Gabriel Moraru, Iulian Bitoleanu, Ion Scarlat, Florina Carvac, Petre Bozdoc, Gheorghe Tutcălu, Eugen Cătălin Păunescu, Virgil Andronescu, Daniela Achim Harabagiu, Gabriel Argeșeanu, Aurelia Bărbuț, Marinela Rușanu, Argentin Șt. Porumbeanu, Veronica Cojocar, Monica Tuinete

Culegere texte: Monica Tuinete

Distribuire presă: Elvira Stângă

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Casa de Cultură, str. Dunării nr. 54 - 56, Roșiori de Vede. Telefon: 0247 460619.
E-mail: ziaruldrum_rosiori@yahoo.com

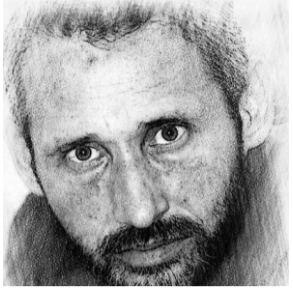
Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate revine autorilor.

Tiparul executat la S.C. TIPOALEX S.A. Alexandria
str. Ion Creangă nr. 53, Tel./fax : 0247 / 31 18 84

Cutița cu amintiri (XVII)

Mulțumesc Monica! Mulțumesc DRUM!

NU SUNT PATRIOT!

Nu, nu sunt mândru ca sunt român, nu am niciun aport în faptul ca m-am născut pe aceste meleaguri, exista și posibilitatea de a mă naște bulgar, chinez, englez, australian etc. În schimb sunt onorat să fi putut face și eu ceva cu viața mea contribuind cu puținul meu scriitoricesc și uman la mersul înaintea al literaturii și mentalității moderne și contemporane române (așa sunt eu Patriot!)! Soarta mi-a dat România ca neam (și limbă), destinul mi l-am croit unde mi-a fost dat sa mă nasc.

Nu, nu sunt patriot, puteam fi oriunde în lume, relativitatea acestei stări de suflet, spirit și fapt nu-mi permite - din bun simț și logică, să-mi arog (arrogant) acest titlu nobil (prea mult terfelit, transmutat în naționalism (cu toate extremele lui) ori folosit fără strop de substanță sufletească)! Patriotism este calificarea echipelor naționale ale României la Campionatele Mondiale de fotbal și handbal feminin?

Patriotism este câștigarea de medalii naționale și internaționale de către elevii români participanți la Olimpiade? Patriotism este munca cetățeanului corect și cinstit, fie că este angajat sau manageriază o afacere? Patriotism o fi și lupta soldaților români pentru independență, unirea și apărarea granițelor patriei? Patriotism e și sacrificiul celor ieșiți în stradă împotriva dictaturii în '89? Mândri că sunt români or fi fost cei enumerați mai sus, și-or fi urmașii acestora?

Patriotism... Sau patriotism este lătratul politic, meseria hahalerelor și lenea înnăscută? Mâna întinsă, râgăiala pe la tv și analfabetismul funcțional, sunt ele patriotism? Sunt român și-atât, ca un dat nu din vreun aport personal, dar nu și patriot în accepțiunea actuală, nici în cea radical-mistică a lui Petre Tuțea („Dumnezeu e român! Dacă nu, El nu există!”).

Da, sunt mândru de realizările personale dar și de cele ale unora dintre semenii mei români dar și de altă nație care au schimbat în bine și-au ridicat România din țărâna istoriei, din cenușa acesteia!

În schimb, cred și îmi doresc o „Schimbare la față a României” în sens cioranian. Oare, pot fi, cu adevărat, (și) de altă nație, de altă limbă? Patria mea este acolo unde mie îmi este bine! Patria est ubi sentio bonum!

Virgil ANDRONESCU

1 DECEMBRIE

ZIU NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

-continuare din pag. 1-

Și anul acesta, la Roșiori de Vede, pe platoul din fața Monumentului Eroilor, Consiliul Local și Primăria Municipiului Roșiori de Vede, Direcția pentru Cultură, Educație, Creație și Sport au organizat un ceremonial dedicat Zilei Naționale a României.

Au vorbit despre însemnătatea acestui „moment de mândrie și reflecție” dl. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, primarul Municipiului Roșiori de Vede, succedat de dna. Alina Savu, profesor de istorie în cadrul Colegiului Național „Anastasescu”.

Un sobor de preoți ai Protoieriei Roșiori de Vede, sub direcția îndrumare a părintelui protoieru Mircea Ionescu, a oficiat slujba de Tedeum, la care a participat un public numeros.

Evenimentul a fost coordonat de dl. Silviu Arsu, directorul Direcției pentru Cultură, Educație, Creație și Sport.

În semn de respect și recunoștință pentru eroii roșiori, au fost depuse coroane și jerbe de flori din partea Parlamentului României, prin dl. deputat Florin Piper Savu, din partea autorităților locale, a partidelor politice și a instituțiilor roșiorene.

Într-o zi binecuvântată parcă de Dumnezeu, cu un soare prietenos sub care au defilat nestingheriți porumbelii, roșiori, mari și mici, unii îmbrăcați în costume populare, alții purtând însemnele tricolore, au sărbătorit românesc, în așteptarea tradiționalei porții de fasole, așa cum îi stă bine românului la el - acasă, spunând cu mândrie: La mulți ani, România! La mulți ani, roșiori!

Priorități românești

Adela Leonida

În numărul de azi al ziarului nostru vom prezenta viața și activitatea unui alt membru al renumitei familii Leonida, una dintre puținele familii românești care și-au adus o importantă și esențială contribuție la dezvoltarea țării prin toți membrii ei, fiecare devenind o personalitate în domeniul în care a activat. Dificultățile financiare prin care au trecut membrii acestei familii, familie cu zece copii, nu au constituit o piedică în calea realizării lor profesionale. Prin voință, perseverență, tenacitate și o foarte bună dotare intelectuală au reușit nu numai să învingă aceste dificultăți, dar să și performeze în profesiile alese, 4-5 dintre cei opt supraviețuitori remarcându-se în mod deosebit prin realizările lor, azi fiind considerați adevărate genii.

Părinții: Athanase Leonida (1849-1918) a avut o strălucită carieră militară, iar soția Matilda Leonida-Gill înainte de căsătorie, (1855-1950), era o pariziancă inteligentă și elegantă, fiică a unui inginer constructor francez. Datorită profesiei tatălui, familia a migrat prin țară. Copiii s-au născut unul la Fălțiceni, altul la Vaslui, alți șase la Galați și alți doi la București. Nu au prins rădăcini în orașele prin care s-au perindat, dar toți copiii au primit o educație aleasă. Toți vorbeau câteva limbi de circulație mondială, iar câțiva dintre ei au fost și foarte dotați intelectual, cu toții obținând performanțe în domeniile în care au activat. Printre numeroșii lor copii realizări remarcabile au avut: Gheorghe - sculptor, a executat chipul Mântuitorului Iisus Hristos de pe statuia (40 m înălțime) de pe Muntele Corcovado din Rio de Janeiro considerată o minune a lumii moderne (amănunte în ziarul DRUM - august 2023), Elisa - una dintre primele femei din lume cu diplomă de inginer în perioada în care femeile nu aveau acces la studiile tehnice (vezi DRUM - septembrie 2023), Dimitrie - excelent inginer energetician, mare om de știință, recunoscut pe plan mondial (DRUM - octombrie 2023), Natalia - o foarte apreciată actriță și profesoară de limba română cu studii la renumita Universitate Sorbona din Paris și nu în cele din urmă - Adela, prima femeie oftalmolog din România care a aplicat tratamentul cataractei cu ajutorul curentului electric.

Adela Leonida (1890-1928) - doctorița care a operat-o pe Regina Maria, singura regină a României Mari, s-a născut la 7 aprilie 1890 în orașul dunărean Galați și avea să devină unul dintre cei mai renumiți medici oftalmologi pe care i-a avut România, cu o contribuție remarcabilă la dezvoltarea științei medicale. Încă de mic copil Adela a dovedit o vocație înduioșătoare pentru îngrijirea bolnavilor. A dorit să devină medic și în anul 1910 s-a înscris la Facultatea de Medicină din București. În timpul studiilor universitare, la îndemnul fratelui său Dimitrie, colaborează la revista „La Presse Medicale” și la revista „Natura”, unde publică articolul „Din aplicațiile curentilor de înaltă frecvență”, cel care alături de aplicațiile practice realizate, va face din Adela Leonida primul specialist din România care a utilizat curentul electric în tratamentul cataractei. În anul doi de facultate a fost cooptată în clinica de oftalmologie a doctorului Stănculescu, o personalitate în domeniul la acea vreme. În timpul Primului Război Mondial (1916) a

fost repartizată la un spital de ochi din Iași, instalat în localul unui liceu de fete unde are șansa și privilegiul de a-l seconda în operații pe renumitul medic francez Dantrelle de la care învață practici medicale de avangardă care îi completează întreaga perioadă de cercetări petrecută la Iași, pe atunci capitală a României deoarece Guvernul părăsise Bucureștiul, aflat sub ocupație germană. În anul 1918, cu puțin timp înainte de încheierea Primului Război Mondial, și-a luat doctoratul în medicină, la Iași, cu calificativul „Magna cum Laude”, prezentând lucrarea „Complicațiile tifosului exantematic la ochi”. Tot în Moldova și tot în anul 1918 a avut și primele contacte cu familia regală a României la conacul familiei Hrisoveloni din Ghidigheni cu ocazia nunții surorii sale Elisa care se căsătorise cu inginerul Constantin Zamfirescu, fratele cunoscutului scriitor Duiliu Zamfirescu. Aici a întâlnit-o pentru prima oară pe Regina Maria, venită ca invitată și ea.

După terminarea războiului Adela Leonida revine în București unde este numită, la doar 29 de ani, directoare a Orfelinului de orbi „Vatra Luminoasă”. Tot atunci, din dragoste pentru elevi, înființează o tipografie unde se tipărește în alfabetul Braille (n.a. - un alfabet format din simboluri în relief astfel încât degetele orbilor să poată „citi”). Aici se vor tipări mult timp manuale pentru clasele primare și de liceu atât de necesare școlilor speciale pentru nevăzători. În anul 1920 înființează spitalul de ochi cu același nume: „Vatra Luminoasă” și tot ea a devenit primul director al spitalului. Meritele ei în domeniul oftalmologiei îi propagă o faimă pe măsură iar Casa Regală a României o numește oftalmolog oficial al Curții și o împuternicește să opereze de cataractă pe însăși Regina Maria care era în pericol de a-și pierde vederea.

Adela o operează inovator de cataractă folosind curentul electric iar reușita operației a făcut-o celebră în toată lumea! Pe lângă faptul că a fost prima femeie din România cu contribuții revoluționare în tratamentul cataractei, a avut și șansa să opereze cu succes, să-i redea complet vederea Marii Femei a României de atunci. Ce sorți, ce potrivire magnifică!

Această minte scriitoare, care de-a lungul carierei a efectuat peste 8000 de operații oftalmologice, a condus Spitalul de oftalmologie din București înființat de ea în 1920 până în anul 1928 când povestea vieții ei se termină brusc și trist la vârsta de numai 38 de ani neîmpliniți dintr-o culpă medicală, în urma unei operații la ficat când, conform presei interbelice, familia Leonida a acuzat medicii implicați în operație de gravă neglijență. Încheiem aici prezentarea membrilor remarcabilei familii Leonida, membri care au făcut ca România să fie cunoscută nu numai în Europa ci și dincolo de granițele ei prin realizările lor, ei fiind totodată modele de modestie atât pentru contemporani cât și pentru generațiile viitoare. Ei sunt cei care au făcut ca familia Leonida să fie cunoscută în toată lumea, iar România să fie privită cu respect pe mapamond.

Prof. Ion SCARLAT

Omul - de când, încotro și până unde?

Viitorul omenirii (IV)

Oricât am prețui privilegiul unor apusuri de soare spectaculoase și romantice, mirăsma proaspătă a brizei marine și căldura unei zile de vară, într-o zi totul se va sfârși, iar planeta va deveni neospitalieră pentru viața umană. De ce? Tocmai din cauza lui. În cele din urmă, natura se va întoarce împotriva noastră, așa cum a făcut cu toate formele de viață dispărute.

Istoria grandioasă a vieții pe Pământ ne arată că, în confruntarea cu un mediu ostil, organismele pot avea una din trei sorți posibile. Pot părăsi mediul, se pot adapta la acesta sau vor muri. Dar, dacă primim suficient de departe în viitor, ne vom confrunta în final cu un dezastru atât de mare, încât adaptarea va fi practic imposibilă. Ori părăsim Pământul, ori pierim. Nu există altă variantă.

Astfel de dezastru au avut loc în repetate rânduri în trecut și se vor întâmpla inevitabil în viitor. Pământul a suportat deja cinci cicluri majore de extincție, în care până la 90% din toate formele de viață au dispărut de pe Terra. La fel desigur, cum ziua urmează după noapte, vor veni și altele.

Într-un interval de ordinul deceniilor, ne vom confrunta cu pericole care nu sunt naturale, ci le-am provocat singuri, în mare parte, ca urmare a prostiei și a lipsei de viziune. Astfel, planează asupra noastră pericolul încălzirii globale, în urma căreia atmosfera Pământului se încălzește împotriva noastră. Ne confruntăm cu pericolul războiului modern, căci armele nucleare proliferază în câteva dintre cele mai instabile regiuni de pe glob. Nu mai puțin periculoși sunt microbii transformați în adevărate arme, cum ar fi SIDA sau EBOLA, COVID etc. dintre care unii pot fi transmiși printr-o tuse sau un simplu strănut. Asta ar putea lichida până la 98% din specia umană... În plus, ne confruntăm cu o populație tot mai numeroasă care consumă resursele în ritm galopant. S-ar putea ca la un moment dat să depășim capacitatea portantă a Pământului și să ne pomenim într-un Armagedon ecologic, unde ne vom lupta între noi pentru ultimele provizii rămase.

Pe lângă calamitățile pe care le-am creat singuri, mai există și dezastrurile naturale, pe care nu le putem controla. La o scară de câteva mii de ani, ne confruntăm cu instalarea unei glaciațiuni. În ultima sută de mii de ani, o mare parte din suprafața Pământului a fost acoperită de un strat de până la 800 de metri de gheață solidă. Peisajul pustiu înghețat a provocat extincția multor specii de animale. Apoi, în urmă cu 10 000 de ani, vremea s-a imblânzit. Acest scurt interval de încălzire a dus la dezvoltarea bruscă a civilizației moderne, iar oamenii au profitat de el ca să se răspândească și să prospere. Însă această înflorire a avut loc în timpul unei perioade interglaciare, ceea ce înseamnă că în următorii zece mii de ani ne așteaptă o nouă eră glaciară. Când va

veni orașele noastre vor dispărea sub munți de zăpadă, iar civilizația va fi zdrobită sub gheață.

De asemenea, există posibilitatea ca super vulcanul aflat sub Parcul Național Yellowstone să se trezească din somnul lui îndelungat și să distrugă continentul nord american, învalind Pământul într-un nor sufocant de funingine și reziduuri. Eruptiile anterioare au avut loc în urmă cu 630.000, 1,3 milioane și 2,1 milioane de ani. Intervalul dintre evenimente a fost de aproximativ 700.000 de ani, prin urmare, s-ar putea ca în următorii 100.000 de ani să se producă o altă erupție colosală.

La scara milioaneilor de ani, ne confruntăm cu pericolul unui nou impact cu un meteorit sau cometă similar celui care a contribuit la distrugerea dinozaurilor în urmă cu 65 de milioane de ani. Atunci o stâncă de circa zece kilometri în diametru s-a prăbușit în peninsula Yucatan din Mexic trimițând spre cer tone de reziduuri incendiare care apoi s-au prăbușit pe Pământ. Așa s-a întâmplat și cu explozia vulcanului Toba, doar că la o scară mult mai mare, norii de cenușă au întunecat în cele din urmă Soarele, provocând o scădere bruscă a temperaturilor pe tot globul. Odată cu ofilirea vegetației, lanțul trofic s-a prăbușit. Dinozaurii care se hrăneau cu plante, au murit de foame, fiind urmați în scurt timp de ruiele lor carnivore. În final, 90% din toate formele de viață de pe Terra au pierit în urma acestei catastrofe.

Vreme de milenii, am ignorat cu seninătate realitatea că planeta noastră plutește într-un roi de roci potențial letale. Abia în ultimul deceniu oamenii de știință au început să cuantifice riscurile reale ale unui impact major. Stim acum că există câteva mii de OAP (obiecte apropiate de Pământ), care intersectează orbita terestră și amenință viața de pe planeta noastră. Până în iunie 2017 au fost catalogate 16 294 de asemenea obiecte. Dar acestea sunt doar cele pe care le-am găsit. Astronauții estimează că în sistemul solar există probabil câteva obiecte necatalogate care trec prin apropierea Pământului.

Chiar dacă am presupune că vom evita toate aceste pericole, există unul care le face pe toate celelalte să pară neînsemnate. Peste cinci miliarde de ani, Soarele își va mări volumul și va deveni o gigantă roșie, care va acoperi cerul cu totul. Soarele va fi atât de mare, încât orbita terestră se va afla în interiorul atmosferei sale incendiare, iar căldura cumplită va face viața imposibilă în acest infern.

Întârm într-o nouă Epocă de Aur a explorării spațiale. Cândva un domeniu al ficțiunii, strămutarea civilizației umane pe alte planete devine tot mai mult o posibilitate științifică, ba chiar o necesitate, dacă vom fi obligați în viitor să părăsim Planeta...

— va urma —

Prof. Petre BOZDOC

Administrația publică locală

Administrația publică locală

Conferință de finalizare a proiectului „Niciodată singur - Sprijin pentru bunicii comunității”

Joi, 14 decembrie a.c., de la ora 10.00, la Casa de Cultură din Roșiori de Vede s-a desfășura conferința de

finalizare a proiectului „Niciodată singur - Sprijin pentru bunicii comunității”, implementat de Primăria

Municipiului Roșiori de Vede. Proiectul a fost cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020.

Pe perioada de implementare a proiectului s-au atins

următoarele obiective:

- facilitarea accesului la ocupare, prin crearea a 19 noi locuri de muncă pe o perioadă determinată de 24 de luni, dintre care 18 îngrijitori și un asistent social;

- dotarea serviciului de îngrijire la domiciliu;

- asigurarea unei mese calde pe zi pe o perioadă de 18 luni;

- asigurarea serviciilor socio-medice și de îngrijire la domiciliul persoanelor vârstnice pentru 139 de persoane pe o perioadă de 24 luni.

Pagină realizată de insp. Gabriel Argeșeanu

Conferință de finalizare a proiectului „Simplificarea procedurilor administrative la nivelul Municipiului Roșiori de Vede”

Marți, 19 decembrie 2023, de la ora 10.00, se va desfășura conferința de presă privind finalizarea a proiectului „Simplificarea procedurilor administrative la nivelul Municipiului Roșiori de Vede”.

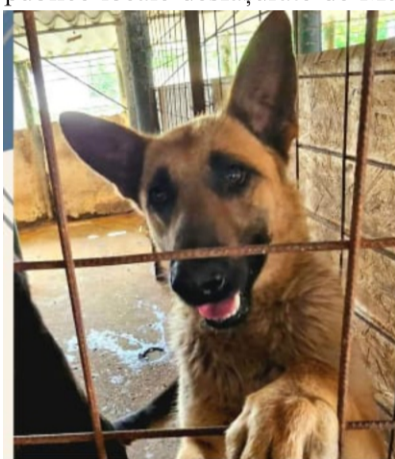
În perioada implementării proiectului s-au atins următoarele obiective:

1. Implementarea de sisteme unitare de management al calității și al performanței dezvoltate prin program conform Planului de acțiune pentru prioritizarea și etapizarea implementării managementului calității la nivelul Municipiului Roșiori de Vede, prin obținerea certificării activității administrației publice locale desfășurate de Municipiul Roșiori

de Vede, în conformitate cu prevederile Standardului Internațional ISO 9001:2015.

2. Crearea unei soluții informatice de acces la serviciile oferite de către administrația publică locală, prin care cetățenii interesați vor putea formula solicitări prin platforma informatică dezvoltată, accesibilă la adresa : <https://eservicii.primariarosioriidevede.ro>, fapt ce constituie un pas important la digitalizarea serviciilor oferite cetățenilor de către Primăria Municipiului Roșiori de Vede.

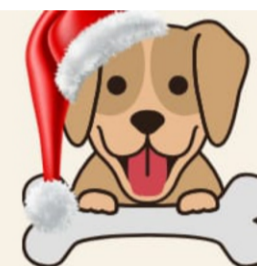
Proiectul a fost cofinanțat prin Fondul Social European - Programul Operațional Capacitate Administrativă 2014-2020.

Fii Moș Crăciun pentru cățelușii din Adăpostul Roșiorii de Vede!!

În data de 21 Decembrie, începând cu ora 10:30, vă invităm să fiți alături de noi la colecta de hrană și donații pentru cățelii din Adăpostul Roșiorii de Vede organizată cu sprijinul:

Asociației Obraji Blănoși
S.C. Urbis Servconstruct S.R.L
Primăria Roșiorii de Vede
Locația? Pe centru
La ceas

Vă vom încălzi inimile cu vin fiert, ceai și ciocolată caldă!!

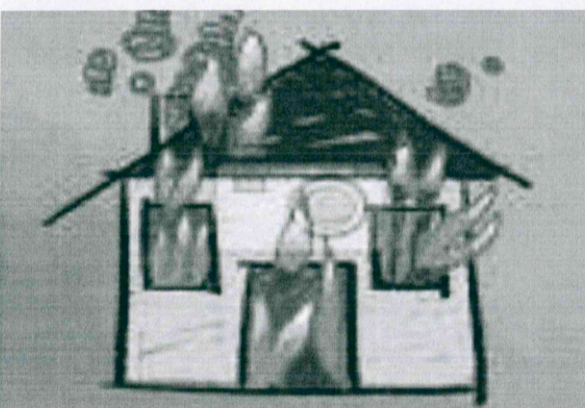
Brioșele și checul vor fi prezente și ele!

Toate acestea în schimbul unei mici donații pentru patrupezii noștri! Cine ar putea refuza?! 😊🍰

Inspectoratul pentru Situații de Urgență
"A.D.Ghica" al județului Teleorman

PREGĂTEȘTE-ȚI LOCUINȚA PENTRU SEZONUL RECE

Măsuri preventive
pentru siguranța
familiei

Pentru mai multe recomandări
accesați site-ul www.isuteleorman.ro

• Verificați periodic instalațiile, aparatele și mijloacele de încălzire electrice, iar în cazul în care acestea sunt defecte sau sunt exploatate cu improvizații, apelați la ajutorul unui specialist pentru a le repara sau înlocui;

• Asigurați efectuarea verificării instalației de gaze o dată la maximum doi ani de către personal autorizat în domeniu;

• Înainte de utilizare, sobele trebuie verificate, reparate și curățate pentru a fi în perfectă stare de funcționare;

• Amplasați în fața sobelor o tablă metalică cu dimensiunile de 70x50cm. Aceasta va asigura protecția față de căderea accidentală, direct pe podea, a lemnului aprins, care ar putea determina incendierea materialelor combustibile cu care acestea ar veni în contact;

• Asigurați înaintea sezonului rece, verificarea, curățarea și repararea, dacă este cazul, a coșurilor de fum de către o persoană specializată;

• Văruți coșul de fum pentru a identifica eventualele fisuri prin care ar putea ieși scântei ce pot fi surse de aprindere;

• Coșurile, burlanele și canalele de fum vor fi izolate termic față de elementele combustibile ale pereților, planșelor și acoperișurilor;

• Se recomandă montarea de detectoare de fum în locuință. Detectoarele de fum autonome cu semnalizare acustică vă avertizează la timp pentru a vă evacua din clădire în cazul izbucnirii unui incendiu;

• Dotați-vă locuința cu un stingător de incendiu pentru asigurarea intervenției în caz de incendiu.

„Niciodată singur - sprijin pentru bunicii comunității!”

Casa de cultură din Municipiul Roșiori de Vede a găzduit joi 14 decembrie 2023 conferința de presă la finalul implementării proiectului „Niciodată singur - sprijin pentru bunicii comunității! - Cod SMIS 126590” cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014 - 2020 cu o valoare la limita valorii eligibile de 600.000 euro, bugetul proiectului fiind format din următoarele:

- Cheltuieli totale proiect: 2.871.331,38 lei
- Cheltuieli neeligibile: 78.540 lei
- Contribuție proprie: 55.855,89 lei.

La data de 31.12.2023 activitățile încetează dar, bilanțul celor 30 luni de implementare se prezintă astfel:

Plecând de la **obiectivul general al proiectului** reprezentat de creșterea gradului de acoperire cu servicii sociale pe raza Municipiului Roșiori de Vede, prin înființarea serviciului de îngrijire la domiciliu și furnizarea serviciilor sociale specifice, adaptate nevoilor grupului țintă am conturat **obiectivele specifice ale proiectului**.

Acestea au fost atinse și s-au concretizat în:

- Licențierea Serviciului de îngrijire la domiciliu de către Ministerul Muncii și Solidarității Sociale pentru o perioadă de 5 ani, de la data de 08/11/2021 până la 07/11/2026;
- Crearea de 19 locuri de muncă / 24 luni : 18 îngrijitori și 1 asistent social;
- Dotarea serviciului de îngrijire cu: 4 mașini de spălat, 4 uscătoare rufe, 10 aspiratoare și 110 coșuri de rufe;
- Asigurare de masă caldă zilnic în regim catering pentru 110 persoane

din grupul țintă pe o perioadă de 18 luni.

- Asigurarea serviciilor socio-medicale și de îngrijire la domiciliu persoanelor vârstnice totalizând 140 persoane în cele 24 luni.
- Asigurarea pachetelor lunare de produse de curățenie necesare activității de menaj.
- Asigurarea materialelor gospodărești pentru efectuarea menajului la domiciliu.
- Asigurarea pachetului necesar activității de spălătorie.

Activitatea concretă a fiecărui îngrijitor a constat în:

- Sprijin pentru pregătirea hranei și suport zilnic pentru catering.

- Efectuarea de cumpărături.
- Activități de menaj și spălătorie.
- Facilitarea deplasării în exterior și însoțire.
- Activități de administrare și gestionarea veniturilor.
- Acompaniere și socializare.
- Asigurarea serviciilor socio-medicale.

Evenimentul a fost organizat de echipa de implementare a proiectului prezentată de dl. Primar - Ec. Cîrciumaru Gheorghe Valerică în următoarea componență:

- Manager proiect - Stănescu Victorina Izabella - director executiv DAS
- Asistent manager - Munteanu Mihaela - sef serviciu AMP
- Manager financiar - Micheanu Mariana - sef serviciu FC
- Expert grup țintă - Maican Leana - inspector asistent DAS
- Expert grup țintă - Delea Anca Mihaela - inspector superior DAS.

Au fost prezenți deasemenea consilierii locali, îngrijitorii din cadrul proiectului, o parte din vârstnicii care au beneficiat de servicii de îngrijire la domiciliu, salariați ai autorității locale precum și mass media.

Manager proiect - Stănescu Victorina Izabella - director executiv al Direcției de Asistență Socială - Primăria municipiului Roșiori de Vede

Povestea Crăciunului

Vin sărbătorile... cu luminițe, cu arome de turtă dulce și portocale, cu cadouri și magie... dar mai ales cu colinde cântate de glasuri cristaline de copii...

Joi, 14 decembrie 2023, Sala de conferințe a Casei de Cultură s-a dovedit a fi neîncăpătoare! Și asta pentru că Primăria și Consiliul Local al Municipiului Roșiori de Vede, prin Direcția pentru Cultură, Educație, Creație și Sport a organizat a VI-a ediție a concertului de colinde „Poveste de Crăciun”. Deși

gimnaziale din municipiu au răspuns ca de fiecare dată, prezent. Copiii, profesorii îndrumători, preoții, părinții, bunicii, familia în general, cu toții emoționați, au cântat din toată inima colinde tradiționale, consacrate, sau noutăți, spre încântarea publicului.

La finalul fiecărei reprezentări artistice, colindătorii a primit câte o pungă cu dulciuri, cadou de la Moș Crăciun.

Ce poate fi mai frumos? Poate, dacă ar fi fost și puțină zăpadă, tabloul ar fi fost complet! Dar chiar și fără omătul alb pe străzi, noi ne-am bucurat de voioșia colindătorilor care au reușit să ne aducă aminte cât de frumoasă este copilăria și să ne introducă în atmosfera Sărbătorilor de iarnă!

concertul s-a dorit a se desfășura în parcul central „Nicolae Popescu Vedea”, vremea nu a ținut cu organizatorii, o ploaie mărunță și rece ne-a determinat să îi primim pe colindători la noi... acasă!

Cum era de așteptat, toate școlile

Monica Tuinete
Foto: Silviu Arsu

ADOLESCENTUL DE AZI

Trăim o singură dată

Decembrie este o lună plină de sărbătoare, prin definiție. Începând cu Marea Unire a României de pe 1 decembrie, îl celebrăm pe Sfântul Nicolae, Nașterea lui Iisus Hristos și terminăm simetric prin trecerea într-un nou an. Însă, momentele frumoase și care merită ovații nu se opresc aici. În final, merită să celebrăm orice zi în care trăim, pentru că o facem o singură dată.

Trebuie să profităm de tot ce ni se oferă, să nu uităm să mulțumim pentru ce avem și să ne amintim să trăim... fiindcă mulți doar supraviețuiesc.

Ne apropiem de finalul unui alt an împreună, așa cum spuneam mai sus. Anul European al Competențelor. Dar nu este vorba doar de încă un an calendaristic ajuns la sfârșit, ci de încă un an adăugat la trăinicia ziarului DRUM. Ce am învățat eu în tot acest timp? Că, din punctul în care am început să scriu la acest ziar, iulie 2022, am început să înțeleg cum merg lucrurile în literatură. Am realizat că mă vindec în timp ce scriu. Îmi torn suferința și traumele pentru a mă simți mai bine. Așa mă descarc eu. Astfel, încerc să ofer oamenilor părți din mine.

În articolul din luna decembrie a anului trecut, l-am citat pe dl prof. Ion Scarlat, care a mărturisit în ediția aceluiași ziar, din decembrie 2021, și mi-aș dori să o fac din nou, deoarece acea propoziție înglobează esența ziarului, motivul pentru care înseamnă atât de mult pentru cei ce trăiesc în Roșiori de Vede și nu numai: „Ziarul

«DRUM» a renăscut (17 decembrie 1997) din cenușa vremurilor precum Pasărea Phoenix”. Așadar, la mulți ani înainte acestui ziar deschizător de drumuri!

Revenind la faptul că anul acesta am descoperit că ador atât de tare să împart ceea ce simt cu cei din jurul meu, aș vrea să mărturisesc că o altă cale pe care o urmez, în acest sens, este voluntariatul. Este un act atât de simplu, în aparență, dar atât de semnificativ la nivelul comunității în care trăim. De aceea, pe plan internațional, i-a fost atribuită o zi în care să ne bucurăm împreună de rezultatele plăcute pe care le aduce, interioare și exterioare. Doar nu poți să te înhami la ceva fără să îți dorești cu adevărat, nu?

Ziua Internațională a Voluntarilor pentru Dezvoltare Economică și Socială, respectiv 5 decembrie, denumită, mai frecvent, Ziua Internațională a Voluntarilor, este o sărbătoare internațională mandatată de Adunarea Generală a ONU în 1985. Aceasta oferă o oportunitate pentru organizațiile și persoanele care implică voluntari să promoveze voluntariatul. În alte cuvinte, „Doar o viață trăită pentru alții merită trăită.” (Albert Einstein)

Bianca Tutunaru
elevă la Colegiul Național „Anastasescu”
voluntar EUROPE DIRECT Teleorman
voluntar WomenEsteem International

Să mai citim puțin!

Liturghii în bibliotecă

Poetul Constantin Salcia,
colaborator la revista „Frize” din Brașov

Poetul Constantin Salcia (n. 28 august 1910, com. Salcia, jud. Teleorman — m. 21 noiembrie 1994, București), unul dintre condeierii grupeii în jurul revistei interbelice „Drum” din Roșiorii de Vede, a colaborat la mai multe reviste literare înainte de a debuta editorial în 1935, cu volumul *Năvodar de stele*.

Una dintre revistele provinciale unde a trimis poezii și i-au fost publicate a fost și revista brașoveană „Frize”, „revistă lunară de literatură și cronică”. În 1934, primul an de apariție al acestei publicații brașovene, Constantin Salcia a publicat în aceasta nu mai puțin de patru poezii, după cum urmează: *Zădărnice și Ursită* (nr. 2, aprilie 1934, p. 6), însoțite în p. 12 a aceluiași număr de următoarea notiță literară: „Poetul Const. Salcia ne trimite vestea unui volum (*Năvodar de stele*, n. n.). Ne bucurăm.”; *Halucinație* (nr. 5, iulie 1934, p. 6) și *Elegie* (nr. 9, 1 noiembrie 1934, p. 9).

Din aceste poezii, reproduse mai jos, ne putem face o idee despre scrisul lui Constantin Salcia, care, încă dinainte de a debuta editorial, era impregnat de metaforism și spiritul elegiac.

Zădărnice

Apa care mă sapă la rădăcină mi-e soră.
Vântul care mă-mprăștie-n rouă mi-e frate.
Viața — colind fără sfârșit,
Trupu-cetate.

Svârcolirea veacului o port în sânge.
Zădărnice oarbă, de metal greu.
E-așa de ne-nsemnat drumul virtuții,
E-așa de departe Dumnezeu.

Aruncați cu piatra-n steaua cea mai de sus.
Cine-o lovi întâi, și când?...

Zădărnice, pulberea ta,
O simt înclăștată pe gând ...

Ursită

Mă frâng ca o creangă de stejar
Și mă chem din marginile urii,
Mă lepăd fiarelor pădurii
Și mă topesc ca bulgărul de var.

Lacrimi dospite în pământ,
Mi-aduce fiecare strop de vânt.

Alunec peste veacuri ca un pod,
Cu inima alună, cu sufletul nod.

Îmi curg în sânge râuri de fiere
Din cutele vântului strâmt.
Cine mă vede nu mă simte.
Cine m-atinge cu mâna piere.

Halucinație

Întinde-mi mâinile albe, albe făclii,
Noaptea mă joacă pe degete orb ...
Cheamă-mă, cheamă-mă, țipăt de corb,
Vreme, sădește-mă în oaze pustii ...

Fum sângeriu, crește-mă înalt,
Peste durere să mă cobor.
Trece-mă înger, tot mai ușor,
De la un capăt la celălalt ...

Întinde-mi mâinile, albe vignete,
— Cu nori ce sânge răpe pe sub picioare.
Prinde-mă, prinde-mă lacăt în soare,
Ca să mă spânzur lângă perete ...

Elegie

Sufletul s-a strâns ca o rămă.
Sâmburele inimii nu mai bate.
E gol în mine ca-ntr-o cetate,
Peste care zidurile se dărâmă.

Căile mele se-nfundă la prima cărare.
Și spinii mă-nțapă în tălpile reci,
Cenușa zvărlită de vremuri pe anii mei seci
Mă doare ... Mă doare ...

O altă știre literară, care ne parvine tot din presa literară brașoveană, este din iarna anului 1938, când, în „Front literar”, revista scriitorilor tineri (seria II, anul III, nr. 7-8, dec. 1938 — ian. 1939, p. 12), se anunța tipărirea celui de-al doilea volum al autorului, *Logodna apelor*. „Logodna apelor. Colecția «Drum» a Grupării tinerilor scriitori teleormăneni pregătește tipărirea unei noi cărți de poeme: «Logodna apelor» de Const. Salcia. «Logodna apelor» va apare în condițiuni tehnice ireproșabile, cu 5 gravuri în lemn, inedite de Cicerone Popescu.”.

Prof. Cristian Gabriel MORARU

Lecturi în lumină

Daniel Benghea, *Povești amestecate pentru prieteni*

„Trecutul e ca o pasăre ce-a zburat din plasă; nu-ți mai rămâne decât amintirea...”, spunea înțeleptul persan Giami.

De câte ori, în clipele prezente, când ne încercăm o stare de nemulțumire, nu ne gândim la anii fără griji ai copilăriei, la persoanele dragi din viața noastră, care ne-au orientat pe drumul ce-l parcurgem astăzi, ori la evenimente care ne-au marcat pentru totdeauna? Intorcându-ne în timp, răscolim în ființa proprie trăiri puternic sedimentate, le tulburăm liniștea, iar ele, trezite din amorțeală, încep să-și revendice dreptul de a fi puse în pagină, ca autentice file într-o carte a vieții, spre a fi răsfoite și cunoscute și de alții, spre neuitare.

Astfel de gânduri îmi înconleau în minte, pe când citeam cartea scriitorului Daniel Benghea, *Povești amestecate pentru prieteni*, apărută la Ed. Rotipo, Iași, 2023.

Ideea de a scrie îl frământă de mai mulți ani pe autor, dar ea a prins contur abia către sfârșitul anului 2022, începutul lui 2023, rezultatul fiind această interesantă lucrare memorialistică, de o certă valoare literară, cu un stil variat, impetuos ca însăși viața pe care D. Benghea o observă și o zugrăvește cu o neîntreruptă putere de sugestie.

Găsim, în prefața „poveștilor” câteva însemnări ale autorului, de unde aflăm ce l-a motivat să scrie, „vreau să rămână măcar câteva cuvinte undeva, în urma mea” și ce și-a dorit să reprezinte lucrarea pe care o numește „cärtică” (din modestie): „Cärticica asta se vrea a fi doar o adunare de întâmplări trăite, fără vreo pretenție de valoare artistică deosebită. Poate că zecile de ani scurși de la unele povești au mai estompat sau denaturat în minte anumite amănunte, dar le-am scris aici, așa cum mi le-am amintit, fără vreo pretenție de cronică exactă sau documentată”.

Din mărturisirile evocate, Daniel Benghea supune atenției cititorului principalele coordonate pe care s-au desfășurat evenimentele mai importante din viața sa, trăirile sale, abordând o atitudine critică, ironică, uneori de revoltă împotriva unor nedreptăți.

Cartea *Povești amestecate pentru prieteni* este divizată în mai multe capitole, în care regăsim etape din existența omului Daniel Benghea, începând cu locul din care își trage rădăcinile, continuând cu alte locații pe unde l-au purtat pașii destinului (întru formarea profesională), dar și cu oamenii pe care i-a cunoscut și alături de care și-a petrecut studenția și anii de serviciu.

Din capitolul „Ai mei”, aflăm că autorul vine, genealogic, dintr-o zonă tare dragă sufletului meu, Valea Călmătuului, străjuită de sate cu oameni gospodari, cultivatori îndârjiți ai pământului, dar și dornici de a învăța carte. Satul „Tudor Vladimirescu” (în alte vremuri: „Stănicuțu” sau „Printul Ferdinand”), din care se trag înaintașii scriitorului, păstrează obiceiuri străvechi, legate de muncile câmpului, de strânsul recoltelor.

Culesul viei, de pildă este un adevărat ritual, la care participă tot satul. Cu câteva zile înainte de cules, gospodarii curăță și pun la umflăt butoaiele de lemn, în care se va turna mustul. Apoi, în ziua culesului, sunt adunați și zdrobiți în jgheaburi din lemn strugurii din care va rezulta proaspăta recoltă de vin. Masa din ziua aceea este una îmbelșugată, variată. Pentru pregătirea ei, femeile se trezesc după miezul nopții și coc pâinea, fac friptura de pui, pun totul în ordine până la revărsatul zorilor când pornesc la muncă...

Sătenii au viziunea viitorului. Își trimit copiii la școală, să învețe carte, dar nu totdeauna dascălii dispun de cele mai potrivite metode instructiv-educative, cum este cazul învățătorului Datcu, la care primează violența până la sadism.

Scriitorul Daniel Benghea ne întărește convingerea că studenția este o perioadă extrem de frumoasă din viața

unei persoane, lăsând urme adânci în sufletul celui care o trăiește. Plecarea tânărului de acasă și stabilirea într-un cămin studențesc; cunoașterea unor locuri și oameni noi, mulți veniți din alte zone ale țării; acomodarea la noile cerințe ale învățământului universitar, împărțit în ore de curs, de seminarii, activități practice; asumarea responsabilității în tot ceea ce face... oferă proaspătului student un cadru special și o stare de spirit aparte, cărora trebuie să le facă față.

A fi fost student în București, în perioada de vârf a totalitarismului, cea premergătoare revoluției din 1989, cum este cazul autorului nostru, presupunea înregimentarea între anumite limite, dar și participarea obligatorie a studenților la spectacolele omagiale, dedicate conducătorului român. Capitolele: „Despre fumat”, „Alt spectacol”, „Cu Cracă la nuntă” valorifică experiența vieții de militar (cu termen redus) și a celei de student la Politehnică, o viață cu bune și rele, cu întâmplări hazlii, dar și triste, cu ineditul unor situații, dar mai ales cu grija permanentă că în spatele tău, „Big brother” monitorizează totul.

Scriitorul Daniel Benghea are darul povestirii. Simțul umorului, ironia și autoironia („o caracteristică a oamenilor deștepti”), spiritul critic... nu-l părăsesc nici în situații mai delicate, prin care trece ca student la Politehnică, mai apoi la Construcții, sau ca inginer la întreprinderea bucureșteană „Semănătoarea”.

Atitudinea critică față de unele aspecte nocive ale timpului trăit și mărturisit dovedește din partea autorului o cunoaștere exactă a realității: concursurile pentru ocuparea unui post erau măsluite; nu toată lumea își făcea treaba pentru care era remunerată; șmecheriile și furtișagurile se țineau lanț; consumul de alcool la locul de muncă era „împământeni de ani și ani”; darea și luarea de mită erau la ordinea zilei... toate aceste abateri de la moralitate, relatate poate și în ideea îndreptării lor, sunt puse în pagină cu sinceritate și curaj. Numai că noi, românii, ținem cu sfințenie la „obiceiurile” noastre împământenite. Nu ne debarasăm de ele cu una cu două, indiferent de vreme și vremuri.

Ipostaza de autor, narator și personaj, în același timp, îl prinde foarte bine pe Daniel Benghea și îi dă posibilitatea exprimării cu ușurință a bogatei sale experiențe de viață. Reușește să realizeze portrete literare remarcabile, să conducă abil dialogul dintre personaje, să descrie stări sufletești variate.

Și mai are o calitate omul Daniel Benghea: nu a renunțat niciodată la învățătură (la vârsta de 50 de ani face un masterat), la exercițiu, la efortul de a înțelege cât mai mult din principiul invizibil, dar perfect, al vieții.

Așteptăm de la scriitorul roșiorian lucrări epice de largă respirație, ca de pildă, nuvele, romane, fiindcă are talent, are ce povesti, dispune de un vocabular bogat, ornat cu arhaisme, regionalisme, termeni tehnici și științifici și... să-i amintim că nu ne-a spus nimic în aceste „povești” despre perioada de „27 de ani de muncă în sectorul privat”, unde a învățat o autentică lecție de solidaritate umană: „nu poți să faci un pas în față lăsând oamenii de lângă tine în urmă! Te ții strâns de mână unul cu altul, iei totul în piept și avansezi numai împreună!”.

„Cuvântul rămâne de la tine ca o amintire; nu-l lua deci ca pe un lucru de nimic!”, spunea Ferdousi, un alt mare înțelept persan.

Scriitorul Daniel Benghea pare să fi cunoscut faptul că amintirile au calitate terapeutică; ele sunt un fel de pansament care aduce alinare peste rănile usturătoare, iar aceste amintiri nu puteau fi redată decât prin cuvântul care zidește.

Domnița NEAGA

Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Meridiane critice

„Trecutul e ca o pasăre ce-a zburat din plasă; nu-ți mai rămâne decât amintirea...”, spunea înțeleptul persan Giami.

De câte ori, în clipele prezente, când ne încercăm o stare de nemulțumire, nu ne gândim la anii fără griji ai copilăriei, la persoanele dragi din viața noastră, care ne-au orientat pe drumul ce-l parcurgem astăzi, ori la evenimente care ne-au marcat pentru totdeauna? Intorcându-ne în timp, răscolim în ființa proprie trăiri puternic sedimentate, le tulburăm liniștea, iar ele, trezite din amorțeală, încep să-și revendice dreptul de a fi puse în pagină, ca autentice file într-o carte a vieții, spre a fi răsfoite și cunoscute și de alții, spre neuitare.

Astfel de gânduri îmi înconleau în minte, pe când citeam cartea scriitorului Daniel Benghea, *Povești amestecate pentru prieteni*, apărută la Ed. Rotipo, Iași, 2023.

Ideea de a scrie îl frământă de mai mulți ani pe autor, dar ea a prins contur abia către sfârșitul anului 2022, începutul lui 2023, rezultatul fiind această interesantă lucrare memorialistică, de o certă valoare literară, cu un stil variat, impetuos ca însăși viața pe care D. Benghea o observă și o zugrăvește cu o neîntreruptă putere de sugestie.

Găsim, în prefața „poveștilor” câteva însemnări ale autorului, de unde aflăm ce l-a motivat să scrie, „vreau să rămână măcar câteva cuvinte undeva, în urma mea” și ce și-a dorit să reprezinte lucrarea pe care o numește „cärtică” (din modestie): „Cärticica asta se vrea a fi doar o adunare de întâmplări trăite, fără vreo pretenție de valoare artistică deosebită. Poate că zecile de ani scurși de la unele povești au mai estompat sau denaturat în minte anumite amănunte, dar le-am scris aici, așa cum mi le-am amintit, fără vreo pretenție de cronică exactă sau documentată”.

Din mărturisirile evocate, Daniel Benghea supune

atenției cititorului principalele coordonate pe care s-au desfășurat evenimentele mai importante din viața sa, trăirile sale, abordând o atitudine critică, ironică, uneori de revoltă împotriva unor nedreptăți.

Cartea *Povești amestecate pentru prieteni* este divizată în mai multe capitole, în care regăsim etape din existența omului Daniel Benghea, începând cu locul din care își trage rădăcinile, continuând cu alte locații pe unde l-au purtat pașii destinului (întru formarea profesională), dar și cu oamenii pe care i-a cunoscut și alături de care și-a petrecut studenția și anii de serviciu.

Din capitolul „Ai mei”, aflăm că autorul vine, genealogic, dintr-o zonă tare dragă sufletului meu, Valea Călmătuului, străjuită de sate cu oameni gospodari, cultivatori îndârjiți ai pământului, dar și dornici de a învăța carte. Satul „Tudor Vladimirescu” (în alte vremuri: „Stănicuțu” sau „Printul Ferdinand”), din care se trag înaintașii scriitorului, păstrează obiceiuri străvechi, legate de muncile câmpului, de strânsul recoltelor.

Culesul viei, de pildă este un adevărat ritual, la care participă tot satul. Cu câteva zile înainte de cules, gospodarii curăță și pun la umflăt butoaiele de lemn, în care se va turna mustul. Apoi, în ziua culesului, sunt adunați și zdrobiți în jgheaburi din lemn strugurii din care va rezulta proaspăta recoltă de vin. Masa din ziua aceea este una îmbelșugată, variată. Pentru pregătirea ei, femeile se trezesc după miezul nopții și coc pâinea, fac friptura de pui, pun totul în ordine până la revărsatul zorilor când pornesc la muncă...

Sătenii au viziunea viitorului. Își trimit copiii la școală, să învețe carte, dar nu totdeauna dascălii dispun de cele mai potrivite metode instructiv-educative, cum este cazul învățătorului Datcu, la care primează violența până la sadism.

Scriitorul Daniel Benghea ne întărește convingerea

că studenția este o perioadă extrem de frumoasă din viața unei persoane, lăsând urme adânci în sufletul celui care o trăiește. Plecarea tânărului de acasă și stabilirea într-un cămin studențesc; cunoașterea unor locuri și oameni noi, mulți veniți din alte zone ale țării; acomodarea la noile cerințe ale învățământului universitar, împărțit în ore de curs, de seminarii, activități practice; asumarea responsabilității în tot ceea ce face... oferă proaspătului student un cadru special și o stare de spirit aparte, cărora trebuie să le facă față.

A fi fost student în București, în perioada de vârf a totalitarismului, cea premergătoare revoluției din 1989, cum este cazul autorului nostru, presupunea înregimentarea între anumite limite, dar și participarea obligatorie a studenților la spectacolele omagiale, dedicate conducătorului român. Capitolele: „Despre fumat”, „Alt spectacol”, „Cu Cracă la nuntă” valorifică experiența vieții de militar (cu termen redus) și a celei de student la Politehnică, o viață cu bune și rele, cu întâmplări hazlii, dar și triste, cu ineditul unor situații, dar mai ales cu grija permanentă că în spatele tău, „Big brother” monitorizează totul.

Scriitorul Daniel Benghea are darul povestirii. Simțul umorului, ironia și autoironia („o caracteristică a oamenilor deștepti”), spiritul critic... nu-l părăsesc nici în situații mai delicate, prin care trece ca student la Politehnică, mai apoi la Construcții, sau ca inginer la întreprinderea bucureșteană „Semănătoarea”.

Atitudinea critică față de unele aspecte nocive ale timpului trăit și mărturisit dovedește din partea autorului o cunoaștere exactă a realității: concursurile pentru ocuparea unui post erau măsluite; nu toată lumea își făcea treaba pentru care era remunerată; șmecheriile și furtișagurile se țineau lanț; consumul de alcool la locul de muncă era „împământeni de ani și ani”; darea și luarea de mită erau la ordinea zilei... toate aceste

abateri de la moralitate, relatate poate și în ideea îndreptării lor, sunt puse în pagină cu sinceritate și curaj. Numai că noi, românii, ținem cu sfințenie la „obiceiurile” noastre împământenite. Nu ne debarasăm de ele cu una cu două, indiferent de vreme și vremuri.

Ipostaza de autor, narator și personaj, în același timp, îl prinde foarte bine pe Daniel Benghea și îi dă posibilitatea exprimării cu ușurință a bogatei sale experiențe de viață. Reușește să realizeze portrete literare remarcabile, să conducă abil dialogul dintre personaje, să descrie stări sufletești variate.

Și mai are o calitate omul Daniel Benghea: nu a renunțat niciodată la învățătură (la vârsta de 50 de ani face un masterat), la exercițiu, la efortul de a înțelege cât mai mult din principiul invizibil, dar perfect, al vieții.

Așteptăm de la scriitorul roșiorian lucrări epice de largă respirație, ca de pildă, nuvele, romane, fiindcă are talent, are ce povesti, dispune de un vocabular bogat, ornat cu arhaisme, regionalisme, termeni tehnici și științifici și... să-i amintim că nu ne-a spus nimic în aceste „povești” despre perioada de „27 de ani de muncă în sectorul privat”, unde a învățat o autentică lecție de solidaritate umană: „nu poți să faci un pas în față lăsând oamenii de lângă tine în urmă! Te ții strâns de mână unul cu altul, iei totul în piept și avansezi numai împreună!”.

„Cuvântul rămâne de la tine ca o amintire; nu-l lua deci ca pe un lucru de nimic!”, spunea Ferdousi, un alt mare înțelept persan.

Scriitorul Daniel Benghea pare să fi cunoscut faptul că amintirile au calitate terapeutică; ele sunt un fel de pansament care aduce alinare peste rănile usturătoare, iar aceste amintiri nu puteau fi redată decât prin cuvântul care zidește.

Prof. dr. Iulian Bitoleanu

Oameni care au fost

UN MARE ARTIST, UN PROFESIONIST AL PENSULEI PEA REPEDE UITAT:

Nicolae Ghelase Melencu

Cu toate variațiile dintre noi, de la original la banal, cu toate transformările de la antic la modern, adevărul e că nu putem ieși din noi. Conștiința noastră despre lumea exterioară e rezultatul unei medii organice cuprinse între un prag maxim și unul minim. Ceea ce trece deasupra sau ceea ce rămâne dedesubtul unui număr de vibrații pe secundă, ne va fi necunoscut pe veci. Acești prețioși semeni sunt artiștii, de toate felurile. Un asemenea artist un profesionist a tot ce înseamnă arta pragmatică și care a trăit o întregă viață la Roșiorii de Vede a fost atât de cunoscutul și apreciatul Nicolae Ghelase Melencu. S-a născut la Roșiorii de Vede, la 10 decembrie 1914, anul fatidic al atentatului de la Sarajevo și al declanșării primului război mondial. Părinții săi erau de naționalități diferite. Tatăl, Gherase Melencu, de profesie inginer, era grec născut în Chefalonia, iar mama Ilinca, casnică de origine sârbească. Familia în care s-a născut era stabilită de curând în Roșiorii de Vede și nu avea o situație financiară strălucită. Bani pe care îi primea Ghelase Melencu nu erau prea mulți. Mai apoi a venit și războiul, războiul mondial care a cuprins și România în vârtejul lui, aducându-i mai multe greutăți și multe pierderi de vieți omenești. Nicolae Melencu își face instrucția și educația școlară la Școala de băieți nr. 1 din centrul orașului, având ca învățător pe Ștefan Nicolaescu, un om care reușea la fiecare generație de elevi pe care o avea să implanteze atât dragostea pentru frumos cât și simțul practic. După moartea tatălui său, situația financiară în familia Melencu se înrăutățește, practic rămânând fără resurse financiare pentru trai. Deși avea înclinații pentru desen, pictură și chiar sculptură, în jurul vârstei de 16 ani, Nicolae Melencu devine ucenic la zugravul Lazăr Alchiriade și apoi la meșterul Traian Dumitrescu, doi dintre vestii zugravi roșiori ai perioadei interbelice. Tot în această perioadă destul de zbuciumată în viața lui Nicolae Melencu se întâlnește, dar nu întâmplător cu profesorul de desen și gravură Cicerone Popescu, care îi dă primele lecții de tehnica picturii și sculpturii... prin anii 1940-1941, Nicolae Melencu devine un nume printre meseriașii orașului. Nicolae Melencu a făcut lucrări de zugrăvit în mai toate marile case din oraș, la mai toți oamenii cu mulți bani, dar și în case mai modeste. Era solicitat mai ales pentru tehnica pe care o folosea și materialele deosebite care făceau lucrările lui deosebit de durabile. El era singurul meseriaș din Roșiorii de Vede ce făcea lucrări în „Calcio”, „în mozaic”, „în marmora”. După 1948, după marea naționalizare, el își continuă activitatea sa ca „mic meseriaș” și nu era deloc înfricoșat de cele ce se întâmplau în țară. Nicolae Melencu nu a făcut niciodată politică, dar nici nu a simpatizat vreun partid politic. El și familia sa au suferit din acest motiv. Prin anii 1958-1959, Nicolae Melencu și echipa sa gestiona cu toată zona din jurul orașului, în ceea ce privește zugrăvitul instituțiilor și spitalelor, policlinicilor și chiar caselor a majorității oamenilor importanți. Stere Constantinescu, șeful raionului Roșiorii de Vede, îi face o propunere pentru a intra în partid, dar și în cooperativă. Nicolae refuză destul de elegant, dar situația lui era pecetluită. Trebuia să plătească pentru acest refuz. I se încenează ceva, este arestat, lucrările rămân neterminate, materialele se degradează. Oricum, îi crează o situație limită, în urma căreia ajunge să fie dus la Tribunal și judecat. Melencu nu va uita

niciodată această perioadă pe care o numește „Neagra” în viața lui. Este obligat apoi de situație să se încadreze în muncă la o instituție socialistă unde lucrează până la pensionare. Această unitate este IGO, sau URBIS Roșiorii de Vede. Nicolae Melencu a fost un adevărat familist, un om care s-a dedicat vieții de familie și a onorat această viață. S-a căsătorit la 31 de ani cu Ioana Udrea din satul Atârnați, comuna Drăgănești de Vede. A fost o căsătorie reușită din care a rezultat o fiică, singura de altfel, Florica, ce a avut foarte mult de pățimit în perioada „neagră” a tatălui. Nicolae Melencu a locuit și a creat ca pictor și sculptor numai în strada Carpați, nr. 66, unde avea și locuința și atelierul. În pictură și sculptură, Nicolae Melencu a fost un figurativ convins care s-a detașat de realitate cu sinceritatea dezinvoltă a naivului care vrea să o asculte. El face parte din categoria acelor artiști care nu ezită să modifice peisajul, dacă schema compozițională mentală o cere. Între motivul reprezentării și reprezentarea motivului nu se poate trage un didactic semn de egalitate. Claritatea reprezentării sculpturale la Nicolae Melencu este dată nu de concordanța sculptură-realitate în termenii nedialectici ai unei simpliste teorii a reflectării, ci de claritatea idealului estetic propus. La începutul activității, libertatea față de motiv și forța temperamentală se manifestau mult mai direct, mergând până la senzația de „brutalizare” a materiei. S-a vorbit atunci (Cicerone Popescu în ziarul DRUM din aprilie 1937) de faptul că sculpturile sale au forța expresivă a unor veritabile „ecroșeuri” ale solului. Din picturile ce le-a creat, multe sunt în posesia unor colecționari roșiori, iar altele sunt în București. În ceea ce privește sculpturile, basoreliefurile ce le-a executat toată viața, ele au fost expuse mulți ani în atelierul din strada Carpați. Statueta „Laocoon și fii” de inspirație istorică se află în posesia fiicei. După o viață de muncă și creație artistică, la 82 de ani, în 27 septembrie 1997, Nicolae Melencu a încetat din viață. Este înhumat în cimitirul municipal. Nepoata sa, Tănțica Dună, medic pediatru în București, vorbește cu multă nostalgie de „Bunicul ei” și mai ales de creațiile sale. De altfel, totdeauna ea spune că are de la bunicul ei o bibliotecă cu volume foarte interesante din toate domeniile și nu în ultimul rând din domeniul istoriei. În afară de lucrările pe care le-a executat, tablourile și sculpturile create, Nicolae Melencu a lăsat roșorienilor și nu numai, un număr mare de urmași „în meserie”, care duc mai departe faima „profesiei”.

Argentin Șt. PORUMBEANU

Eveniment

Lăsatul Secului pentru Postul Crăciunului

Postul Crăciunului în 2023 este rânduit de Biserică pentru a pregăti credincioșii pentru marea sărbătoare a Nașterii lui Iisus Hristos.

Cu o durată de șase săptămâni, postul a început la data de 15 noiembrie și ține până la 24 decembrie, inclusiv. Dacă ziua de lăsatul secului cade într-o miercuri sau vineri, postul începe încă din 14 noiembrie. Așa se face că ziua de 14 noiembrie a fost aleasă pentru a lăsa secul alături de prietenii și colaboratorii noștri.

Direcția pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, prin Casa de Cultură, a organizat o șezătoare cu tematica lăsatului de sec. Au participat scriitorii roșiori, poeții, membre ale Clubului Femina, colaboratori ai Ziarului DRUM, dar și iubitori de... altceva! S-au recitat poezii, s-au spus povești din aduceri aminte, s-au depănat amintiri și s-au gustat preparate tradiționale aduse de acasă special pentru acest eveniment de salariații Casei de Cultură.

Invitați de onoare au fost preoții Emilian Cîrmaru și Emil Cristea, care ne-au explicat ce reprezintă postul Crăciunului și cum trebuie să ne comportăm. Părintele Emil Cristea ne-a cântat și ne-a încântat cu câteva colinde, la care au participat toți cei prezenți.

Astfel, în 2023, Postul Crăciunului a început oficial miercuri, 15 noiembrie, iar ziua de lăsatul secului a fost marți, 14 noiembrie. Este un timp în care credincioșii practică abstenența și rugăciunea pentru a se pregăti spiritual pentru sărbătoarea Nașterii Domnului.

Prin durata sa de 40 de zile, Postul Crăciunului aduce aminte de postul lui Moise de pe Muntele Sinai, când aștepta să primească cuvintele lui Dumnezeu, Decalogul, scrise pe lespezile de piatră ale Tablelor Legii, conform Liturgicii generale.

Durata specifică a Postului Crăciunului, de 40 de zile, a fost stabilită în anul 1166, la Sinodul de la Constantinopol, ținut sub președinția patriarhului Luca Hrisoveghi. Această uniformizare a fost necesară, deoarece la început, nu toți creștinii țineau post în același mod și pentru același număr de zile. Unii țineau un post aspru, alții unul mai ușor, iar unele persoane posteau doar șapte zile, în timp ce alții timp de șase săptămâni. Astfel, Sinodul a adus o armonizare a practicilor postului în rândul comunității creștine.

Cuvântul sec, din sintagma „Lăsatul secului”, este înțeles că fiind sinonim cu uscat, fără grăsime, de post. Însă, la Sfinții Părinți, accentul nu cade numai pe mâncare.

Secul pe care îl cere postul ortodox este seculum, adică lumea împătimită. Omul cel vechi, omul păcătos trebuie să dispară treptat.

Sfinții Părinți au atras atenția că postul înțeles doar ca efort alimentar, nu are nici o valoare: „De mâncare postind, suflete al meu, dar de poftă necurățindu-te, în deșert te lauzi cu nemâncarea... Că un mincinos vei fi urât de Dumnezeu și demonilor celor răi te vei asemăna, căci nici ei nu mănâncă pururea...”

Lăsatul Secului pentru Postul Crăciunului este o sărbătoare extrem de importantă și marchează momentul de cumpănă dintre noul an agrar și cel vechi. O tradiție comună este ideea de masă festivă la care se adună toată familia și petrec această sărbătoare. Asta am încercat și noi să facem, să ne adunăm toți la masă, să fim împreună, la bine și la greu... Post ușor tuturor!

Monica Tuinete
Foto: Stelian Avram

Comemorarea Eroilor Marii Uniri

De ziua Națională a României, în Parcela de Onoare a Eroilor din Municipiul Roșiori de Vede, Asociația „Radu Grămăticul” împreună cu Primăria Municipiului Roșiori de Vede, Direcția pentru Cultură, Educație, Creație și Sport – Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu”, au organizat o ceremonie de comemorare a celor care își dorm somnul de veci în acest loc.

Cu ajutorul elevilor de la școlile și liceele roșiorene a fost depusă o floare și aprinsă o candelă lângă fiecare cruce. Un sobor de preoți, conduși de părintele protopop Mircea Ionescu, a oficiat slujba de pomenire, iar organizatorii au depus câte o coroană de flori.

Adresându-se celor prezenți, Primarul Municipiului Roșiori de Vede, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru a spus că lecțiile istoriei nu trebuie date uitării și că eroismul celor care au căzut pentru țară reprezintă un exemplu pentru fiecare dintre noi.

Președintele Asociației „Radu Grămăticul”, gl. lt. (r) Valentin Becheru, a vorbit despre sacrificiul făcut

pe aceste locuri pentru realizarea Marii Uniri, sacrificiul suprem făcut de căpitanul Corlătescu și camarazii săi care și-au dat viața în Șarja de la Roșiori și sacrificiul financiar făcut de Dumitru Arizan, plăind suma impusă de trupele de ocupație care aveau tunurile îndreptate către oraș.

Evenimentul s-a încheiat cu depunerea de flori și aprinderea de candelă și la cavoul lui Dumitru Arizan.

Muzeograf Veronica Cojocar
Foto: Florina Carvac

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman
- legătura TA cu Europa!

(Urmare din pag. 1)

Echipa ED Teleorman nu a uitat să transmită mulțumiri către **Consiliul Local al Municipiului Roșiori de Vede**, cofinanțator al proiectului, alături de

Comisia Europeană, administratorului public al municipiului, **arhitect Costin FIERĂSCU**, dar și către partenerii ED Teleorman pentru colaborarea în vederea organizării activităților centrului și pentru rolul avut în multiplicarea informațiilor europene la nivel județean, respectiv: **INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN TELEORMAN**, reprezentată la gală de inspector școlar general adjunct –

prof. Luminița Flori VILAE; **INSPECTORATUL DE POLIȚIE JUDEȚEAN TELEORMAN**: ofițer în Compartimentul Analiză și Prevenirea Criminalității din cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Teleorman - subcomisar Diana MUȘAT; **INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „ALEXANDRU DIMITRIE GHICA” AL JUDEȚULUI TELEORMAN** - s.g.p. Adrian CIOBANU; **AGENTIA JUDEȚEANĂ PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ TELEORMAN** – EURES: inspector superior Mihaela CÎRJAN-MARINESCU.

Gala a continuat cu cel mai așteptat moment al său și anume cel al anunțării premiilor pentru cei mai implicați voluntari ED Teleorman. Astfel,

Diploma „**Voluntarul anului 2023**”, la categoria **Adolescenți**, a fost acordată, pentru al treilea an consecutiv, elevei **Cătălina Bianca TUTUNARU**, pentru activitatea complexă și completă desfășurată la EUROPE DIRECT Teleorman; la categoria **Adulți**, Diploma „**Voluntarul anului 2023**” a fost acordată artistului **Ion Tedy STÎNGĂ**. De asemenea, Diploma pentru „**Voluntariat activ 2023**” a fost decernată celor mai implicați voluntari ED Teleorman și anume: **Andreea Cătălina CÎMPEANU**, **Daria Andreea NICULCEA**, **Andrei Cristian**

FRUNZĂREANU, **Ionuț PETRESCU**, **Dora Alexandra IATAN**, **Călin Constantin BĂNĂȚEANU**, **Denisa Gabriela ANTONESCU**, **Maia Simona BRĂȚAN**, **Ancuța Mihaela SÂNDULESCU**, **Adelina Maria CĂLIN**, **Cătălina Gabriela FLORICEL**, **Miruna Mihaela Mihaela BĂRBUȚ** și **Mustafa Ionuț TEKE**. În anul 2023, s-au mai remarcat voluntarii: **Florin Dorel CUREA**, **Ioana Cristina CRĂCIUN**, **Alessia Maria STOICA**, **Andreea DÎRVĂ**, **Daria Maria Alexia CĂRBUNARU**, **Diana Nicoleta PETCANĂ**, **Irina TEACĂ**, **Vasile CONSTANTIN**, **Alexandru Ionuț EPURE**, **Virgil OLMAZU**, dar și **Adelina SFĂȚ** și prof. **Cristiana Mirela PIPER-SAVU**.

Totodată, au fost acordate și alte diplome și premii astfel: pentru punctele de informare europeană deschise de centrul nostru în județ la: **Biblioteca Județeană „Marin Preda” Teleorman**, **Biblioteca Comunală „Liliana Grădinaru” Peretu**, **Biblioteca Orășenească „Alexandru Depărățeanu” Videle**; **Biblioteca Comunală „George Gană” Măldăeni**; **Biblioteca Comunală Buzescu**; **Biblioteca Orășenească „Miron Radu Paraschivescu” Zimnicea**; **Biblioteca Comunală Dobrotești** și **Biblioteca Comunală Drăgănești de Vede**; pentru mass-media – multiplicatori de informații europene la nivelul județului Teleorman, dar și în regiunea Sud-Muntenia, la gală participând: **MEDIA SUD TV**: **Roxana CIOFALCĂ**; **ACTUALITATEA DE TELEORMAN**: **Teodora CIOFALCĂ**; **INFOEXPRES TV**: **Adi NEAGU**;

ZIARUL MARA: **Cornelia RĂDULESCU**; **MESAGERUL DE TELEORMAN**: **Stelian PEDA** și **IMPACT ROȘIORI**: **Vali BUCIUC**. Mulțumirile noastre au mers și către celelalte instituții media care, în anul 2023, au transmis mai departe mesajul nostru european: **ZIARUL DRUM**; **ANTENA 3 ALEXANDRIA**; **TVR**

CRAIOVA; **ZIARUL TELEORMANUL**; **ZIARE LIVE**; **ȘTIRI MUNTENIA 24**; **TELEORMANUL NOU**; **TOTAL IMPACT**; **TRLIVE.RO**; **TELEORMANEANUL.RO** și **ALEXANDRIA.HOTNIGHTS.RO**.

La ceas de sărbătoare, au fost oferite daruri pentru toți participanții la eveniment, daruri purtând logo-ul UE, al ED Teleorman și al Consiliului Local al Municipiului Roșiori de Vede, asigurând astfel o bună vizibilitate a priorităților, a temelor de interes ale Uniunii Europene și a activităților centrului EUROPE DIRECT Teleorman.

Evenimentul s-a încheiat cu minirecital susținut de prof. Tedy Stîngă și de studenta **Andreea Cătălina Cîmpeanu**, cărora și s-au alăturat toți voluntarii ED Teleorman.

MULȚUMIM tuturor! Și vă așteptăm, și în anul 2024, să faceți parte din familia EUROPE DIRECT Teleorman! **ÎmprEUnă** construim viitorul!

• **LANSARE DE CARTE**
- autor „**Voluntarul anului 2023 la EUROPE DIRECT Teleorman**”:
CĂTĂLINA BIANCA TUTUNARU

În cea de a doua parte a **Galei EUROPE DIRECT Teleorman – ediția 2023**, a avut loc lansarea primului volum al adolescenței **Cătălina Bianca TUTUNARU**, voluntar ED Teleorman și redactor al rubricii permanente din ziarul **DRUM**: „**Adolescentul de azi**”.

Miniromanul „**Camera 307**” a apărut în „**Colecția DRUM**” – serie nouă, cu

numărul 41, având sprijinul financiar al **Consiliului Local și Primăriei Municipiului Roșiori de Vede**, prin **Direcția pentru Cultură, Educație, Creație și Sport**, volum publicat la prestigioasa editură **AIUS** din Craiova.

La evenimentul organizat la Casa de Cultură a Municipiului Roșiori de Vede, au participat peste 100 de participanți, printre care și trei membri ai **Uniunii Scriitorilor din România**, respectiv: **Stan V. Cristea** – poet, publicist, istoric și critic literar; **prof. Domnița Neaga** – poetă și critic literar și **prof. dr. Iulian Bitoleanu** – poet și cronicar literar, care au prezentat cartea **Biancă** și au făcut recomandări pentru tână și talentată scriitoare.

Primarul municipiului, **ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru**, a ținut să o felicite pe autoare și pentru că, în sală, erau foarte mulți tineri, a transmis un îndemn de încurajare și de susținere pentru tână generație roșioareană.

Atmosfera creată de toți cei prezenți ne-a amintit de vremurile în care, la un eveniment cultural organizat de Casa de Cultură, participau sute de invitați... De aceea, mulțumim tuturor celor care ne-au înțeles mesajul!

Felicitări, Bianca! Succes pe drumul pe care ți-l construiești cu dăruire și multă muncă!

• **ÎMPREUNĂ-ÎN.EU**

În data de 19 decembrie, la sediul EUROPE DIRECT Teleorman, a avut loc întâlnirea echipei centrului de informare europeană găzduit de Biblioteca Municipală „**Gala Galaction**” din Roșiori de Vede cu o parte a reprezentanților **Consiliul Județean al Elevilor Teleorman**, coordonați de președinta acestei structuri de reprezentare a elevilor din județ, **Bianca Maria Ivan**.

Timp de două ore și jumătate, am vorbit despre Anul European al Competențelor, despre prioritățile Uniunii Europene pentru anul 2023, despre necesitatea de a-ți face auzită vocea și de a ne implica civic în viața comunității din care facem parte. Totodată, am reușit să ne cunoaștem mai bine și să facem schimb de cunoștințe și de informații, punctul central fiind marea familie europeană – **UNIUNEA EUROPEANĂ**.

O adevărată dezbatere, cu argumente pro și contra, a avut ca temă alegerile europene din anul 2024. Tinerii elevi, care vor împlini 18 ani anul viitor, și-au susținut cu pasiune punctele de vedere, dar, la final, **împrEUnă** am găsit răspunsuri la întrebările pe care le aveau.

Și pentru că am vorbit despre semnificația reală a democrației în contextul viitoarelor alegeri pentru Parlamentul European, am vizitat site-ul „**împrEUnă-in.eu**”, acolo unde toți participanții la eveniment s-au înscris.

Cu siguranță, este important să ne implicăm în procesul democratic al alegerilor viitoare, deoarece cu cât numărul celor care vor vota va fi mai mare, cu atât democrația noastră va deveni mai puternică!

De aceea, implică-te și TU!